

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
TỈNH LONG AN**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc**

Bản án số: 29/2018/HS-PT

Ngày: 27-4-2018

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TÒA ÁN NHÂN DÂN TỈNH LONG AN**

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông Lê Hùng Cường

Các Thẩm phán: Ông Trần Văn Quán

Ông Nguyễn Hoàng Lan

- Thư ký phiên tòa: Bà Huỳnh Thị Hoàng Dung - Thư ký Tòa án nhân dân tỉnh Long An.

- Đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Long An tham gia phiên tòa: Bà Nguyễn Thị Thu Hiền - Kiểm sát viên.

Ngày 27 tháng 4 năm 2018, tại Trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Long An xét xử phúc thẩm công khai vụ án hình sự phúc thẩm thụ lý số 19/2018/TLPT-HS ngày 09/3/2018, do có kháng cáo của bị cáo Ngô Văn T1 đối với Bản án hình sự sơ thẩm số 06/2014/HSST ngày 18/3/2014 của Tòa án nhân dân huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An.

1. Bị cáo có kháng cáo:

Ngô Văn T1, tên gọi khác: không, sinh năm 1983 tại Long An; Nơi đăng ký hộ khẩu thường trú: ấp VL, xã TNH, huyện TH, tỉnh Long An; Nghề nghiệp: làm thuê; Trình độ học vấn: 01/12; con ông Ngô Văn T2, sinh năm 1957 và bà Trần Thị B, sinh năm 1956; có vợ là Lê Thị Kim O, sinh năm 1982 và 01 con sinh năm 2014; Tiền án: Không; Tiền sự: Ngày 24/02/2012 bị Công an xã Thuận Nghĩa Hòa, huyện Thạnh Hóa xử phạt hành chính 750.000đồng về hành vi đánh nhau (chưa chấp hành); Bị cáo được tại ngoại. (có mặt)

Người bào chữa: Ông Nguyễn Minh T3 là Luật sư Văn phòng Luật sư NT, thuộc Đoàn luật sư tỉnh Long An bào chữa cho bị cáo. (có mặt)

2. Những người tham gia tố tụng khác có kháng cáo hoặc có liên quan đến kháng cáo, kháng nghị:

Bị hại: Trương Minh T4, sinh năm 1985; Nơi cư trú: Ấp VL, xã TNH, huyện TH, tỉnh Long An. (có mặt)

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo các tài liệu có trong hồ sơ vụ án và diễn biến tại phiên tòa sơ thẩm, nội dung vụ án được tóm tắt như sau:

Khoảng 17 giờ ngày 19/7/2012, sau khi đi uống rượu, Ngô Văn T1 cùng Trương Minh T4, Ngô Văn T5, Ngô Văn L và Trần Thanh T6 tổ chức đánh bài tại nhà T1. Trong lúc đánh bài, T4 xin thuốc lá của T1, T1 không cho và chửi T4, T4 chửi lại T1 nên giữa hai người xảy ra xô xát, đánh nhau. T1 dùng tay đánh T4 nhiều

cái và nhô 01 cây sào ở sân lao vào đánh T4 nhưng mọi người can ngăn nên việc đánh nhau dừng lại và T4 được Trương Minh Đ (là em ruột) đẩy đi về nhà.

Do bức tức vì bị đánh nên khi về nhà khoảng 10 đến 15 phút sau, T4 cầm theo 02 con dao chạy đến nhà T1 để tiếp tục đánh nhau. Khi vào đến sân nhà T1, nhìn thấy T1 đang đứng cạnh lu nước ở sân, T4 liền ném 01 con dao về phía T1 nhưng không trúng. T4 tiếp tục cầm con dao còn lại đuổi theo T1. T1 chạy vào trong nhà, đến cửa buồng thì T4 đuổi kịp, T4 giơ dao lên chém thì bị T1 dùng ghế nhựa chống trả làm con dao văng ra khỏi tay. T1 và T4 xông vào vật lộn, đánh nhau. Thấy vậy, Trương Minh Đ chạy vào ôm T1 ngăn cản thì bị T1 cắn vào tay nên anh Đ buông T1 ra. T1 và T4 tiếp tục lao vào ôm, vật lộn với nhau. Trong lúc vật lộn, T4 nằm trên người T1 thì bị T1 dùng hai tay ôm cổ kéo xuống rồi cắn vào môi dưới bên phải của T4 gây thương tích. Sau đó, mọi người can ngăn và đưa T4 đi bệnh viện điều trị.

Tại Bản giám định pháp y số 240/Tg.T.12-PY ngày 07/9/2012, Trung tâm pháp y tỉnh Long An kết luận Trương Minh T4 có tỷ lệ thương tật là 15%.

Tại Bản án hình sự sơ thẩm số 06/2014/HSST ngày 18/3/2014, Tòa án nhân dân huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An áp dụng khoản 1 Điều 104; điểm p khoản 1, khoản 2 Điều 46; Điều 31 Bộ luật Hình sự, xử phạt Ngô Văn T1 09 (chín) tháng cải tạo không giam giữ về tội “Cố ý gây thương tích”. Về trách nhiệm dân sự: Buộc Ngô Văn T1 bồi thường cho Trương Minh T4 số tiền 5.971.248 đồng (gồm các khoản: Chi phí điều trị, đi lại và tiền bù đắp thu nhập thực tế bị mất).

Ngày 31/3/2014, Ngô Văn T1 kháng cáo kêu oan.

Ngày 31/3/2014, Trương Minh T4 kháng cáo đề nghị tăng hình phạt và tăng mức bồi thường thiệt hại.

Tại bản án hình sự phúc thẩm số 98/2014/HSPT ngày 23/6/2014, Tòa án nhân dân tỉnh Long An áp dụng khoản 1 Điều 104; các điểm đ, g, p khoản 1, khoản 2 Điều 46; Điều 33 Bộ luật Hình sự, xử phạt Ngô Văn T1 06 (sáu) tháng tù về tội “Cố ý gây thương tích”. Về trách nhiệm dân sự: Giữ nguyên mức bồi thường như bản án sơ thẩm.

Tại Kháng nghị giám đốc thẩm số 08/2016/KN-HS ngày 30/6/2016, Chánh án Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh kháng nghị giám đốc thẩm đối với Bản án hình sự phúc thẩm số 98/2014/HSPT ngày 23/6/2014 của Tòa án nhân dân tỉnh Long An và đề nghị Ủy ban Thẩm phán Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh xét xử giám đốc thẩm hủy toàn bộ Bản án hình sự phúc thẩm nêu trên và Bản án hình sự sơ thẩm số 06/2014/HSST ngày 18/3/2014 của Tòa án nhân dân huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An; tuyên bố Ngô Văn T1 không phạm tội và đình chỉ vụ án.

Tại Quyết định giám đốc thẩm số 48/2016/HS-GĐT ngày 17/10/2016, Ủy ban Thẩm phán Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh đã chấp nhận Kháng nghị giám đốc thẩm số 08/2016/KN-HS ngày 30/6/2016 của Chánh án Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh; hủy Bản án hình sự phúc thẩm số 98/2014/HSPT ngày 23/6/2014 của Tòa án nhân dân tỉnh Long An và Bản án hình sự sơ thẩm số 06/2014/HSST ngày 18/3/2014 của Tòa án nhân dân huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An; tuyên bố hành vi của Ngô Văn T1 là phòng vệ chính đáng, không cấu thành tội phạm và đình chỉ vụ án.

Tại Kháng nghị giám đốc thẩm số 19/2017/KN-HS ngày 30/8/2017, Chánh án Tòa án nhân dân tối cao kháng nghị giám đốc thẩm đối với Quyết định giám đốc thẩm số 48/2016/HS-GĐT ngày 17/10/2016 của Ủy ban Thẩm phán Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh và đề nghị Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao xét xử giám đốc thẩm hủy Quyết định giám đốc thẩm nêu trên, giao hồ sơ vụ án cho Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh để xét xử giám đốc thẩm lại.

Tại Quyết định giám đốc thẩm số 26/2017/HS-GĐT ngày 13/11/2017, Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao đã hủy Quyết định giám đốc thẩm số 48/2016/HS-GĐT ngày 17/10/2016 của Ủy ban Thẩm phán Tòa án nhân dân cấp cao tại Thành phố Hồ Chí Minh và Bản án hình sự phúc thẩm số 98/2014/HSPT ngày 23/6/2014 của Tòa án nhân dân tỉnh Long An, giao hồ sơ vụ án cho Tòa án nhân dân tỉnh Long An xét xử phúc thẩm lại theo đúng quy định pháp luật.

Tại phiên tòa phúc thẩm,

Bị cáo Ngô Văn T1 cho rằng Bản án sơ thẩm kết tội bị cáo “Cố ý gây thương tích” là oan cho bị cáo, hành vi của bị cáo chỉ nhằm mục đích tự vệ khi bị hại tấn công bị cáo.

Bị hại Trương Minh T4 yêu cầu bị cáo tăng hình phạt đối bị cáo Tình và phải bồi thường khoản tiền để thẩm mỹ lại vết thương.

Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Long An phát biểu quan điểm giải quyết vụ án: Xét kháng cáo của bị cáo và bị hại hợp lệ, đúng thời hạn luật định nên vụ án được xem xét lại theo thủ tục phúc thẩm. Xét kháng cáo thấy rằng tại phiên tòa phúc thẩm hôm nay bị cáo T1 cũng thừa nhận đã cắn gây thương tích cho T4, khi hai người ôm vật nhau tại cửa buồng thì có mặt Đ (em ruột bị hại), T5, L là em của T1, chị O là vợ T1 vào can nên không thể cho rằng T1 lâm vào tình trạng nguy hiểm không lối thoát, không người giải cứu buộc phải tự vệ nên gây thương tích cho bị hại. Hành vi của bị cáo không thuộc trường hợp vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng và Bản án giám đốc thẩm của Tòa án tối cao cũng cho rằng hành vi của Ngô Văn T1 bị xét xử về tội “Cố ý gây thương tích” theo khoản 1 Điều 104 Bộ luật Hình sự năm 1999 là có căn cứ, đúng pháp luật; do đó bị cáo cho rằng bị oan là không có căn cứ. Xét kháng cáo tăng nặng hình phạt đối với bị cáo của bị hại: Xét tính chất hành vi phạm tội của bị cáo cấp sơ thẩm xử bị cáo 09 (chín) tháng cải tạo không giam giữ trong khi bị cáo có tiền sự là chưa tương xứng với hành vi phạm tội của bị cáo, để răn đe giáo dục và phòng ngừa cần cách ly bị cáo khỏi xã hội một thời gian ngắn để giáo dục cải tạo.

Về trách nhiệm dân sự: Bị hại yêu cầu tăng tiền bồi thường nhưng không bổ sung chứng từ hóa đơn điều trị gì thêm nên không có căn cứ chấp nhận.

Căn cứ điểm a, b khoản 1 Điều 355 Bộ luật Tố tụng hình sự, đề nghị Hội đồng xét xử không chấp nhận kháng cáo của bị cáo Ngô Văn T1, chấp nhận một phần kháng cáo của bị hại Trương Minh T4, cải sửa bản án sơ thẩm.

Áp dụng Khoản 1 Điều 104; Điểm đ, g, p Khoản 1, Khoản 2 Điều 46, Điều 33 BLHS: Xử phạt bị cáo Ngô Văn T1 06 (sáu) tháng tù. (đã chấp hành xong)

Về trách nhiệm dân sự: Buộc bị cáo Ngô Văn T1 phải bồi thường cho bị hại Trương Minh T4 số tiền 5.971.248 đồng.

Các quyết định khác không có kháng cáo, kháng nghị không xem xét.

Luật sư bào chữa cho bị cáo phát biểu ý kiến như sau: Tại kết luận điều tra của Cơ quan điều tra huyện Thanh Hóa có tình tiết bị hại T4 cầm hai con dao đi đến nhà T1, khi đến sân vườn nhà T1 thì ném một con dao về phía T1, còn một con dao thì trong kết luận điều tra không đề cập gì đến. Cáo trạng cũng không làm rõ con dao thứ hai bị hại làm gì hoặc bỏ ở đâu. Cũng như tình tiết bị cáo cầm anh Đ trước hay sau khi T4 ôm vật bị cáo cũng không được làm rõ trong khi đây là những tình tiết có lợi cho bị cáo. Vụ án đã qua nhiều cấp xét xử, thời gian cũng đã lâu nhưng Cơ quan tố tụng vẫn không làm rõ được những tình tiết này. Chúng tôi vẫn giữ nguyên quan điểm hành vi của bị cáo là phạm tội chính đáng theo quy định của điều luật. Hành vi chém anh T1 của T4 là hành vi giết người nhưng hậu quả chưa xảy ra mà lại không bị xử lý gì nên đề nghị có hướng xử lý đối với Trương Minh Đ. Hành vi của Ngô Văn T1 là phạm tội chính đáng nên không có tội.

Kiểm sát viên đề nghị Chủ tọa công bố lời khai của Trương Minh Đ là em ruột của T4, bà con cô cậu ruột của T1 tại Tòa và có ý kiến đối đáp với lời bào chữa của Luật sư: Luật sư thắc mắc bị cáo cầm anh Đ trước hay sau khi cầm bị cáo sự việc đã được làm rõ qua lời khai của anh Trương Minh Đ mà Chủ tọa vừa công bố tại phiên tòa. Tuy bị hại có hành vi cầm hai con dao đến nhà bị cáo nhưng không gây thương tích gì cho bị cáo, trong khi bị cáo lại gây thương tích cho bị hại với tỷ lệ tổn thương cơ thể là 15%. Chính hành vi gây thương tích cho bị hại của bị cáo bị pháp luật điều chỉnh, vì vậy chúng tôi vẫn giữ nguyên quan điểm hành vi của bị cáo không phải phạm tội chính đáng nên không cần thiết hủy án sơ thẩm như đề nghị của Luật sư.

Căn cứ vào các chứng cứ và tài liệu được thẩm tra tại phiên tòa, căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa phúc thẩm, trên cơ sở xem xét đầy đủ, toàn diện chứng cứ, ý kiến của Kiểm sát viên, bị cáo và những người tham gia tố tụng khác.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

Trên cơ sở nội dung vụ án, căn cứ vào các tài liệu trong hồ sơ vụ án đã được tranh tụng tại phiên tòa phúc thẩm, Hội đồng xét xử nhận định như sau:

[1] Về nội dung: Khoảng 17 giờ ngày 19/7/2012, xuất phát từ mâu thuẫn trong lúc đánh bài nên giữa Ngô Văn T1 và Trương Minh Đ đã xảy ra xô xát, đánh nhau, T1 là người gây sự và đánh Đ trước. Sau khi được mọi người can ngăn, Đ về nhà cầm 02 con dao quay lại nhà T1 để đánh T1. Khi đến sân nhà T1, Đ ném một con dao về phía T1 nhưng không trúng. Đ tiếp tục cầm 01 con dao còn lại đuổi theo T1 đến trước cửa buồng nhà T1 thì đuổi kịp. Đ giơ dao lên chém T1 thì bị T1 dùng ghế nhựa chống trả làm con dao văng khỏi tay Đ. Lúc này mặc dù Trương Minh Đ chạy vào ôm T1 ngăn cản nhưng bị T1 cắn vào tay nên anh Đ buông T1 ra, T1 và Đ tiếp tục xông vào đánh nhau bằng chân tay. Trong lúc hai người vật lộn với nhau, Đ nằm trên người T1 thì bị T1 dùng hai tay ôm cổ kéo xuống rồi dùng miệng cắn vào môi dưới bên phải của Đ gây thương tích với tỷ lệ thương tật là 15%.

[2] Tại phiên tòa phúc thẩm bị cáo kháng cáo kêu oan, xét thấy tại phiên tòa phúc thẩm hôm nay bị cáo T1 cũng thừa nhận đã cắn gây thương tích cho Đ với tỷ lệ thương tật là 15%. Mặc dù sự việc mâu thuẫn không đáng, khi hai người xô xát ôm vật nhau tại cửa buồng thì được mọi người can ngăn nên không thể

cho rằng bị cáo T1 đang lâm vào tình trạng nguy hiểm không lối thoát, không người giải cứu buộc phải tự vệ nên gây thương tích cho bị hại. Hành vi của bị cáo không thuộc trường hợp vượt quá giới hạn phòng vệ chính đáng, bị cáo kháng cáo kêu oan là không có căn cứ nên không được chấp nhận.

[3] Hành vi của bị cáo là nguy hiểm cho xã hội, xâm phạm đến sức khỏe của người khác, gây mất trật tự tại địa phương. Tòa án cấp sơ thẩm xét xử bị cáo về tội “Cố ý gây thương tích” theo khoản 1 Điều 104 Bộ luật Hình sự là đúng tội, đúng pháp luật. Xét thấy sự việc xảy ra có một phần lỗi của bị hại kích động tinh thần của bị cáo, hành vi của bị cáo gây thiệt hại không lớn, bị cáo có hoàn cảnh khó khăn cấp sơ thẩm đã xem xét là có căn cứ. Tuy nhiên chỉ xử phạt 09 tháng cải tạo không giam giữ đối với bị cáo là chưa nghiêm trong khi về nhân thân bị cáo có một tiền sự về hành vi đánh nhau. Xét tính chất mức độ nguy hiểm của hành vi, để răn đe giáo dục và phòng ngừa xét cần cách ly bị cáo khỏi xã hội một thời gian ngắn để giáo dục cải tạo, do đó chấp nhận kháng cáo tăng hình phạt đối với bị cáo của bị hại.

Về trách nhiệm dân sự: Căn cứ vào các chứng từ hóa đơn điều trị, các khoản chi phí hợp lý cấp sơ thẩm chấp nhận buộc bị cáo bồi thường cho bị hại Trương Minh T4 số tiền 5.971.248 đồng là phù hợp. Bị hại kháng cáo yêu cầu tăng mức bồi thường nhưng không cung cấp thêm chứng từ nào chứng minh nên không có cơ sở xem xét chấp nhận. Riêng yêu cầu bồi thường thẩm mỹ vết thương, do bị hại chưa thực hiện và chưa có chứng từ hóa đơn gì nên không xem xét, sau này sẽ được giải quyết bằng vụ kiện dân sự riêng.

[4] Về án phí: Bị cáo Ngô Văn T1 và bị hại Trương Minh T4 không phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Các quyết định khác của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật thi hành kể từ ngày hết thời hạn kháng cáo, kháng nghị.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

[1] Căn cứ điểm a, b khoản 1 Điều 355, Điều 357 Bộ luật Tố tụng hình sự năm 2015;

Không chấp nhận kháng cáo của bị cáo Ngô Văn T1.

Chấp nhận một phần kháng cáo của bị hại Trương Minh T4; cải sửa một phần Bản án hình sự sơ thẩm số 06/2014/HSST ngày 18/3/2014 của Tòa án nhân dân huyện Thạnh Hóa, tỉnh Long An.

Tuyên bố: Bị cáo Ngô Văn T1 phạm tội “Cố ý gây thương tích”.

Áp dụng Khoản 1 Điều 104; Điểm đ, g, p Khoản 1, Khoản 2 Điều 46, Điều 33 Bộ luật Hình sự;

Xử phạt: Bị cáo Ngô Văn T1 06 (sáu) tháng tù. Thời hạn tù tính từ ngày thi hành án. (bị cáo chấp hành hình phạt tù xong theo giấy chứng nhận số 552/GCN ngày 14/08/2015 của Trại giam Mỹ Phước thuộc Tổng Cục VIII Bộ Công An)

Về trách nhiệm dân sự: Buộc bị cáo Ngô Văn T1 phải bồi thường cho bị hại Trương Minh T4 số tiền 5.971.248 đồng.

[2] Về án phí: Bị cáo Ngô Văn T1 và bị hại Trương Minh T4 không phải chịu án phí hình sự phúc thẩm.

Các quyết định khác của bản án sơ thẩm không có kháng cáo, kháng nghị có hiệu lực pháp luật thi hành.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án./.

Nơi nhận:

- TANDCC tại TP.HCM (01b);
- VKSNDCC tại TP.HCM (01b);
- VKSND tỉnh Long An (01b);
- Sở tư pháp tỉnh Long An (01b);
- TAND huyện Thạnh Hóa (02b);
- VKSND huyện Thạnh Hóa (01b);
- Chi cục THADS huyện Thạnh Hóa (01b);
- Bị cáo Ngô Văn T1 (01b);
- Bị hại Trương Minh T4 (01b);
- Lưu HS, AV.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN - CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Lê Hùng Cường